

Posudek diplomové práce

bc. Michaela Vašinová

Sídlíště kultury s vypíchanou keramikou v Kolíně-Hubokém Dole
The Storked Pottery Culture Settlement in Kolín-Hluboký Důl.

69 str. s literaturou, 12 obr. v textu, 58 Tab. (grafy, plány a kresebná dokumentace, kresby a foto. Praha 2015, Univerzita Karlova.

Autorka práce se pokusila o zpracování části plochy, označené jako plocha VII, zkoumané v poloze Kolín-Hluboký Důl v rámci záchranného archeologického výzkumu, předcházejícímu výstavbě obchvatu Kolína. Tematicky tak navázala na svoji bakalářskou práci, ve které se věnovala keramickým nálezům z dvou vstupů rondelu na lokalitě Těšetice-Kyjovice, poloha Sutny.

V případě tématu magisterské práce měla autorka možnost zúčastnit se osobně výzkumu, což jistě v mnohém pomohlo při vyhodnocení terénních situací. Při zpracování celkem kvalitního souboru štípané industrie jsem jí nabídl pomoc při analýze artefaktů s podmínkou, že bude zpracování industrie osobně přítomna a získá alespoň základní znalosti pro podobné analýzy. Keramický inventář pak konzultovala s Mgr. J. Řídkým, Ph.D., který je také autorem druhého posudku práce. Vzhledem k pečlivosti a rozsahu jím připraveného posudku s připomenutím jak pozitiv, tak některých negativ práce, omezím se ve svém hodnocení na základní osu práce.

Autorka ji rozdělila do 17 kapitol, z nichž prvních sedm se zabývá uvedením cílů práce a nezbytným popisem polohy a přírodních podmínek zkoumané lokality. Kapitola 8 pak přináší základní informaci o zkoumaném rondelu, který se průměrem 80 m řadí mezi střední. Podkapitola 8.3 přináší vyhodnocení keramiky, obsažené ve výplni příkopu rondelu. Popsané znaky umožnily autorce řadit keramiku do mladšího stupně kultury s vypíchanou keramikou. Pro srovnání vlastních výsledků použila M. Vašinová analýzu keramiky z příkopu rondelu v Praze-Ruzyni. Zde souhlasím s připomínkou J. Řídkého, že srovnání mohlo být důslednější a dodám, že se nabízely ještě některé další analogie, zjištěné v regionu Čech.

Kapitola 9 je věnována ostatním sídlištním objektům, tak jak je autorka podle tvaru půdorysu, tvaru stěn, jejich sklonu a tvaru dna rozdělila. Uvádí nejprve charakteristiky kritérií dělení a pak následuje popis jednotlivých objektů. V této části projevuje autorka dobrou schopnost práce s terénní dokumentací z realizovaného výzkumu. Největší pozornost v této části věnovala objektu 1184, který tvořil superpozici s příkopem rondelu. M. Vašinová v případě tohoto objektu pracovala pouze s nálezy z jeho samostatné části (kapitola 10).

Kapitola 11 nabízí výsledky zpracování kamenné industrie. Soubor štípaných artefaktů byl na české poměry poměrně početný, na což měl vliv zejména výrazný výskyt těchto nálezů v již zmíněném objektu 1184. Pro mladší úsek kultury s vypíchanou keramikou nepřekvapila přítomnost bavorského pruhovaného rohovce (deskovitá forma typu Arnhofen), dva obsidiánové artefakty naznačují určitou souvislost s prostředím, které mohlo být inspirací k výstavbě objektů, jejichž funkce dosud není přesně určena, a které se pro mladší neolit staly na širokém teritoriu fenoménem.

Překvapil rovněž značný počet přepálených artefaktů, koncentrovaných především v objektu 1199. Přestože autorka byla pověřena, aby se pokusila nalézt v příslušném objektu ještě další souvislosti k této skutečnosti, úspěch její snažení nepřineslo. Vysoký (na zvyklosti

českého neolitu) byl i počet artefaktů s leskem, avšak ani tuto skutečnost nelze jednoznačně vysvětlit. Faktem zůstane, že počet tzv. srpových čepelek je o více než o 100% vyšší, než v dalších analyzovaných souborech v Čechách. Ostatní kamenná industrie je v práci zmíněna pouze informativně.

Jak M. Vašinová uvádí v kapitole 12, pochází z výzkumu na lokalitě u hlubokého Dolu velké množství zvířecích kostí. Pochopitelně nebylo možné očekávat, že specializovanou analýzu provede sama autorka práce. Do budoucna by však bylo velmi užitečné, aby i tato analýza byla provedena příslušným odborníkem a následně srovnána s podobnými kolekcemi. Na prvním místě se nabízí určitě nedávno publikovaná analýza zvířecích kostí z výzkumu rondelu ve Vchynicích na okrese Litoměřice. Kapitola 14 se zabývá chronologií nálezů a objektů a kapitola 15 nabízí interpretaci objektů.

Přestože posudek J. Řídkého je v případě kapitoly 16 (Doklady dálkových a mezikulturních vztahů) poměrně kritický, domnívám se, že právě zde autorka v rámci možností prokazuje schopnost vlastní invence. Nebylo patrně tak snadné pracovat pouze s výběrem „perspektivnějších“ objektů a se „surovou“ terénní dokumentací. Práci autorka končí kapitolou 17, kde se pokusila připravit kratší závěr.

Přílohy jsou poměrně rozsáhlé, ovšem plánky v nich obsažené jsou poněkud nižší kvality, s horší čitelností. Kresebné tabulky pak mají velmi uspokojivou úroveň, kterou ovšem právě kultura s vypíchanou keramikou bezpodmínečně vyžaduje pro možnost sledování charakteru výzdoby.

Práce Michaely Vašinové splňuje po obsahové i formální stránce požadavky, kladené na úroveň diplomových prací, a proto ji doporučuji k dalšímu řízení.

doc. PhDr. Miroslav Popelka, CSc.

Praha, 18. 5. 2015